

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2010/41/EU

af 7. juli 2010

om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 157, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 86/613/EØF af 11. december 1986 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder i landbrugs-erhverv, samt om beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv i forbindelse med graviditet og barsel ⁽³⁾ sikrer anvendelse i medlemsstaterne af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv eller medhjælpende mænd og kvinder i sådanne erhverv. For så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende og selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller, har direktiv 86/613/EØF ikke været effektivt, og dets anvendelsesområde bør tages op til fornyet overvejelse, eftersom forskelsbehandling på grund af køn og chikane også finder sted på områder uden for lønnet arbejde. Af hensyn til klarheden bør direktiv 86/613/EØF erstattes af dette direktiv.

(2) I sin meddelelse af 1. marts 2006 med en køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd bebudede Kommissionen, at den med henblik på at skabe bedre forvaltning af ligestilling mellem mænd og kvinder ville gennemgå eksisterende EU-ligestillingslovgivning, der ikke er omfattet af omarbejdningen i 2005, med henblik på at ajourføre, modernisere og om nødvendigt omarbejde den. Direktiv 86/613/EØF var ikke omfattet af omarbejdningen.

(3) I konklusionerne af 5. og 6. december 2007 om afbalancerede roller for kvinder og mænd i henseende til job, vækst og social sammenhængskraft opfordrede Rådet Kommissionen til at overveje behovet for om nødvendigt at revidere direktiv 86/613/EØF for at sikre rettigheder i forbindelse med moderskab og faderskab for selvstændige erhvervsdrivende og deres medhjælpende ægtefæller.

(4) Europa-Parlamentet har konsekvent opfordret Kommissionen til at revidere direktiv 86/613/EØF, navnlig for at øge beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med barsel for selvstændige erhvervsdrivende kvinder og forbedre situationen for selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller.

(5) Europa-Parlamentet har allerede givet udtryk for sin holdning på dette område i sin beslutning af 21. februar 1997 om medhjælpende ægtefæller ⁽⁴⁾.

(6) I sin meddelelse af 2. juli 2008, »Den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa«, har Kommissionen bekræftet behovet for en indsats mod kønsforskellen på iværksætterområdet og for at gøre det lettere at forene privatliv og arbejdsliv.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 22.9.2009, s. 107.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets førstebehandlingsholdning af 8.3.2010 (EUT C 123 E af 12.5.2010, s. 5) og Europa-Parlamentets holdning af 18.5.2010.

⁽³⁾ EFT L 359 af 19.12.1986, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT C 85 af 17.3.1997, s. 186.

- (7) Der findes allerede en række retsakter om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, som omfatter selvstændig erhvervsvirksomhed, navnlig Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv⁽²⁾. Nærværende direktiv bør derfor ikke finde anvendelse på områder, som allerede er dækket af andre direktiver.
- (8) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at tilrettelægge deres sociale beskyttelsessystemer. Medlemsstaternes enekompetence med hensyn til at tilrettelægge deres sociale beskyttelsessystemer omfatter bl.a. beslutninger om etablering, finansiering og forvaltning af sådanne systemer og hertil knyttede institutioner samt om substansen i ydelserne og leveringen af disse, niveauet for bidragene samt adgangsbetingelserne.
- (9) Dette direktiv bør finde anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende og deres ægtefæller eller deres livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, når disse på vilkår fastsat i den nationale lovgivning sædvanligvis deltager i virksomhedens aktiviteter. For at forbedre situationen for disse selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller og livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, bør deres arbejde anerkendes.
- (10) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på områder, der er dækket af andre direktiver om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, herunder særlig Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser⁽³⁾. Bl.a. finder artikel 5 i direktiv 2004/113/EF om forsikring og lignende finansielle ydelser fortsat anvendelse.
- (11) Med henblik på at forebygge forskelsbehandling på grund af køn bør dette direktiv finde anvendelse på både direkte forskelsbehandling og indirekte forskelsbehandling. Chikane og sexchikane bør betragtes som forskelsbehandling og derfor forbydes.
- (12) Dette direktiv bør ikke berøre de rettigheder og pligter, der følger af den ægteskabelige eller familiemæssige stilning, som defineret i national ret.
- (13) Princippet om ligebehandling bør dække forbindelserne mellem den selvstændige erhvervsdrivende og tredjemand inden for rammerne af dette direktiv, men ikke forbindelser mellem den selvstændige erhvervsdrivende og hans eller hendes ægtefælle eller livsledsager.
- (14) Inden for selvstændig erhvervsvirksomhed betyder anvendelse af princippet om ligebehandling, at der ikke må finde forskelsbehandling sted på grund af køn i forbindelse med oprettelse, indretning eller udvidelse af en virksomhed eller påbegyndelse eller udvidelse af enhver anden form for selvstændig erhvervsvirksomhed.
- (15) Medlemsstater kan, jf. artikel 157, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, opretholde eller vedtage foranstaltninger, som tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at indlede selvstændig erhvervsvirksomhed eller at forebygge eller kompensere for ulemper i deres erhvervsmæssige karrierer. I princippet bør foranstaltninger såsom positiv særbehandling, der har til formål at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis, ikke betragtes som krænkelse af det retlige princip om ligebehandling af mænd og kvinder.
- (16) Det er nødvendigt at sikre, at betingelserne for at oprette et selskab mellem ægtefæller eller mellem livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, ikke er mere restriktive end betingelserne for at oprette et selskab mellem andre personer.
- (17) Med henblik på deres deltagelse i familievirksomhedens aktiviteter bør selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller eller livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, der har adgang til et socialt beskyttelsessystem, efter anmodning også omfattes af social beskyttelse. Medlemsstaterne bør forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at tilrettelægge denne sociale beskyttelse i overensstemmelse med national lovgivning. Det er især op til medlemsstaterne at beslutte, hvorvidt denne sociale beskyttelse gennemføres på obligatorisk eller frivillig basis. Medlemsstaterne kan bestemme, at den sociale beskyttelse kan være proportional med deltagelsen i den selvstændige erhvervsdrivendes aktiviteter og/eller niveauet for bidrag.
- (18) Gravide selvstændige erhvervsdrivendes og gravide ægtefællers og livsledsageres, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, økonomiske og fysiske sårbarhed gør det nødvendigt at give dem ret til barselsydelser. Medlemsstaterne kan dog stadig tilrettelægge sådanne ydelser, herunder fastsætte niveauet for bidrag, og alle ordninger vedrørende ydelser og udbetalinger, forudsat at de opfylder minimumskravene i dette direktiv. Navnlig kan de bestemme, hvor længe før og/eller efter fødsel der gives ret til barselsydelser.

⁽¹⁾ EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24.

⁽²⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

- (19) Længden af den periode, i hvilken kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og selvstændige erhvervsdrivendes kvindelige ægtefæller eller kvindelige livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, tildeles barselsydelse, svarer til varigheden af den barselsorlov for lønmodtagere, der i øjeblikket gælder på EU-niveau. I tilfælde af, at varigheden af barselsorloven for lønmodtagere ændres på EU-niveau, bør Kommissionen sende Europa-Parlamentet og Rådet en vurdering af, hvorvidt varigheden af den periode, i hvilken de i artikel 2 omhandlede kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og selvstændige erhvervsdrivendes kvindelige ægtefæller eller kvindelige livsledsagere tildeles barselsydelse, ligeledes bør ændres.
- (20) For at tage hensyn til de særlige forhold ved selvstændig erhvervsvirksomhed bør kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og selvstændige erhvervsdrivendes kvindelige ægtefæller eller kvindelige livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, gives adgang til enhver eksisterende aflønningsordning, der tillader afbrydelse af erhvervsaktiviteten som følge af graviditet eller moderskab eller til eksisterende nationale sociale tjenesteydelser. Adgang til disse ordninger kan være et alternativ til eller en del af barselsydelsen.
- (21) Personer, som har været udsat for forskelsbehandling på grund af køn, bør sikres passende retsbeskyttelse. For at sikre en mere effektiv beskyttelse bør foreninger, organisationer og andre juridiske personer have beføjelse til, efter nærmere bestemmelser fastlagt af medlemsstaterne, enten på vegne af eller til støtte for ethvert offer for forskelsbehandling at indtræde som part i en sag uden at tilsidesætte nationale procesregler vedrørende repræsentation og retten til forsvar.
- (22) Beskyttelse af selvstændige erhvervsdrivende og selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller eller livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, mod forskelsbehandling på grund af køn bør styrkes, ved at der i hver medlemsstat er et organ eller flere organer med kompetence til at analysere de pågældende problemer, undersøge mulige løsninger og yde ofre praktisk bistand. Det organ eller disse organer kunne være de samme som dem, der på nationalt plan har til opgave at gennemføre princippet om ligebehandling.
- (23) Dette direktiv fastsætter mindstekrav og giver derved medlemsstaterne mulighed for at opretholde eller indføre gunstigere bestemmelser.
- (24) Målet for den påtænkte foranstaltning, nemlig at sikre et fælles højt niveau for beskyttelse mod forskelsbehandling i alle medlemsstater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan;

Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Emne

1. Dette direktiv fastlægger en ramme for gennemførelse i medlemsstaterne af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv eller medhjælpende mænd og kvinder i sådanne erhverv, for så vidt angår de områder, der ikke er dækket af direktiv 2006/54/EF og 79/7/EØF.

2. Gennemførelsen af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser er fortsat dækket af direktiv 2004/113/EF.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv vedrører:

- a) selvstændige erhvervsdrivende, navnlig enhver, der på vilkår fastsat i den nationale lovgivning arbejder i egen virksomhed med gevinst for øje
- b) selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller eller selvstændige erhvervsdrivendes livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, der uden at være lønmodtagere eller forretningspartnere sædvanligvis og på vilkår fastsat i den nationale lovgivning deltager i arbejdet i den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed og udfører de samme eller supplerende arbejdsopgaver.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »direkte forskelsbehandling«: at en person behandles ringere på grund af køn, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation
- b) »indirekte forskelsbehandling«: at en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis stiller personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige

- c) »chikane«: at der udvises en uønsket adfærd i relation til en persons køn med det formål, eller den virkning, at krænke denne persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima
- d) »sexchikane«: at der udvises enhver form for verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima.

Artikel 4

Princippet om ligebehandling

1. Princippet om ligebehandling indebærer, at der ikke finder nogen form for forskelsbehandling sted på grund af køn i den offentlige eller den private sektor, hverken direkte eller indirekte, f.eks. i forbindelse med oprettelse, indretning eller udvidelse af en virksomhed samt påbegyndelse eller udvidelse af enhver anden form for selvstændig erhvervsvirksomhed.
2. På de i stk. 1 nævnte områder betragtes chikane og sexchikane som forskelsbehandling på grund af køn og forbydes derfor. En persons afvisning eller accept af en sådan adfærd må ikke anvendes som grundlag for en beslutning, der vedrører den pågældende.
3. På de i stk. 1 nævnte områder betragtes en instruks om at forskelsbehandle en person på grund af køn som forskelsbehandling.

Artikel 5

Positiv særbehandling

Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 157, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for i praksis at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet f.eks. med henblik på at fremme kvinders iværksætterinitiativer.

Artikel 6

Oprettelse af et selskab

Med forbehold af de særlige betingelser for adgang til visse erhverv, der gælder på samme måde for begge køn, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at betingelserne for oprettelse af et selskab mellem ægtefæller eller mellem livsledsagere, hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret, ikke er mere restriktive end betingelserne for oprettelse af et selskab mellem andre personer.

Artikel 7

Social beskyttelse

1. Hvor der eksisterer et socialt beskyttelsessystem for selvstændige erhvervsdrivende i en medlemsstat, træffer medlems-

staten de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 2, litra b), omhandlede ægtefæller og livsledsagere kan omfattes af en social beskyttelse i overensstemmelse med national lovgivning.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, om deres sociale beskyttelse som omhandlet i stk. 1 skal gennemføres på obligatorisk eller frivillig basis.

Artikel 8

Barselsydelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og kvindelige ægtefæller og livsledsagere, som er nævnt i artikel 2, i overensstemmelse med den nationale lovgivning tildeles en tilstrækkelig barselsydelse, der tillader afbrydelse af deres erhvervsaktivitet som følge af graviditet eller moderskab i mindst 14 uger.
2. Medlemsstaterne kan beslutte, om barselsydelse som omhandlet i stk. 1 skal gives på obligatorisk eller frivillig basis.
3. Den i stk. 1 omhandlede ydelse betragtes som tilstrækkelig, hvis den sikrer indkomst på et niveau, der mindst svarer til:
 - a) den ydelse, som den berørte person ville modtage under sygeorlov, og/eller
 - b) det gennemsnitlige tab af indkomst eller fortjeneste i forhold til en sammenlignelig forudgående periode inden for et loft, fastsat i henhold til den nationale lovgivning og/eller
 - c) en hvilken som helst anden i den nationale lovgivning fastsat familierelateret ydelse inden for et loft, fastsat i henhold til den nationale lovgivning.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kvindelige selvstændige og kvindelige ægtefæller og de i artikel 2 omhandlede livsledsagere har adgang til en eksisterende afløsningsordning eller eksisterende nationale sociale tjenesteydelser. Medlemsstaterne kan foreskrive, at adgangen til disse tjenesteydelser er et alternativ til eller en del af den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede ydelse.

Artikel 9

Klageadgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der mener sig påført tab eller skade, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til den pågældende, kan indgive klage til retslige eller administrative instanser, herunder, hvor medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, til forligsinstanser, med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv, også selv om det forhold, hvori forskelsbehandlingen angiveligt har fundet sted, er ophørt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at foreninger, organisationer og andre juridiske personer, der efter kriterierne i deres nationale ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktiv overholdes, er berettigede til — enten på vegne af eller til støtte for klageren med dennes godkendelse — at indtræde som part i klagen til retslige eller administrative instanser med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i dette direktiv.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke nationale regler om tidsfrister for anlæggelse af sager vedrørende princippet om ligebehandling.

Artikel 10

Erstatning eller godtgørelse

Medlemsstaterne indfører i deres nationale retsorden de nødvendige bestemmelser for at sikre en reel og effektiv erstatning eller godtgørelse efter medlemsstatens afgørelse for tab og skader, der er påført en person som følge af forskelsbehandling på grund af køn, således at den erstatning eller godtgørelse har en præventiv virkning og står i et rimeligt forhold til det tab eller den skade, den pågældende har lidt. En sådan erstatning eller godtgørelse kan ikke begrænses ved på forhånd at fastsætte et maksimumsbeløb.

Artikel 11

Organer for ligebehandling

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det organ eller de organer, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2006/54/EF, ligeledes har kompetence til fremme, evaluering og overvågning af samt til støtte for ligebehandling af alle personer, der er omfattet af dette direktiv, uden forskelsbehandling på grund af køn.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede organers opgaver også omfatter:

- a) at give ofre for forskelsbehandling uvildig bistand til at få behandlet deres klager over forskelsbehandling under hensyntagen til ofrenes, foreningernes, organisationernes og andre juridiske personers rettigheder, jf. artikel 9, stk. 2
- b) at foretage uvildige undersøgelser af forskelsbehandling
- c) at offentliggøre uvildige rapporter og fremsætte henstillinger om ethvert spørgsmål vedrørende forskelsbehandling
- d) på et passende niveau at udveksle tilgængelige oplysninger med tilsvarende europæiske organer, f.eks. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.

Artikel 12

Integration af kønsaspektet

Medlemsstaterne tager aktivt hensyn til målsætningen om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udformningen og gennemførelsen af love og administrative bestemmelser, politikker og aktiviteter på de områder, der er omhandlet i dette direktiv.

Artikel 13

Formidling af information

Medlemsstaterne sikrer, at de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og de relevante bestemmelser, der allerede finder anvendelse, på hele deres område bringes til de berørte personers kendskab ved hjælp af alle egnede midler.

Artikel 14

Beskyttelsesniveau

Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser, som er gunstigere for beskyttelsen af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder end bestemmelserne i dette direktiv.

Gennemførelsen af dette direktiv berettiger under ingen omstændigheder til at forringe det eksisterende beskyttelsesniveau i medlemsstaterne mod forskelsbehandling på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Rapporter

1. Medlemsstaterne meddeler senest 5. august 2015 Kommissionen alle tilgængelige oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv.

Kommissionen udarbejder en sammenfattende rapport, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet senest 5. august 2016. Denne rapport bør tage højde for enhver lovgivningsmæssig ændring vedrørende varigheden af barselsorloven for lønmodtagere. Rapporten ledsages i givet fald af forslag om tilpasning af dette direktiv.

2. Kommissionens rapport skal tage hensyn til de berørte parter synspunkter.

Artikel 16

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 5. august 2012. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne kan om nødvendigt for at tage hensyn til særlige vanskeligheder få en yderligere frist på to år ind til den 5. august 2014 til at opfylde kravene i artikel 7 og til at opfylde kravene i artikel 8 for så vidt angår kvindelige ægtefæller og livsledsagere som omhandlet i artikel 2, litra b).

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Ophævelse

Direktiv 86/613/EF ophæves med virkning fra 5. august 2012.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 7. juli 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL

Formand